

după lăsarea serii. Când mă întorceam de la vecernie, bâjbâiam în noapte, înotam prin noroaie și vântul îmi sufla până-n oase. Mă întrebam ce caut eu acolo și mă clătinam nu doar pe drum, mă clătinam uneori și în credință. Când ajungeam însă acasă (stăteam în sat, într-o căsuță de chirpici, pe care mi-o oferise cineva), toată osteneala se risipea într-o clipă: făceam repede focul, puneam pe plită un ceai și scrijele de cartofi și mă așezam la gura sobei cu o carte în mână, apoi, într-un târziu, când jarul țiuia în vatră, aprindeam o lumânare și mă așezam la rugăciune, așa cum ai sta în noapte de vorbă cu un prieten. Asta vreau să-ți spun, cu mica mea

povestioară. Ploaia, umezeala din oase, noroiul sunt mai ușor de îndurat, dacă avem un mic loc numai al nostru unde să ajungem la sfârșitul zilei. Locul acesta poate să fie foarte simplu și este la îndemâna noastră să ni-l facem din lucruri mărunte și pe care oamenii nu prea le mai iau în seamă. *Se poate trăi oriunde se face un foc și se pot schimba două vorbe*, uite un răspuns duhovnicesc, așa cum mi-ai cerut, pe care l-am citit și eu într-o carte frumoasă, *Dumnezeu s-a născut în exil*. Îți doresc și eu sănătate și să te bucuri de această toamnă.

Pr. Ioan Florin Florescu
Edinburgh

PROGRAMUL LITURGIC

- **Marți:** 24 noiembrie / 18:00 – **Vecernie și Litie**
- **Miercuri:** 25 noiembrie / 08:30 – **Utrenia și Sfânta Liturghie**
→ *Sfânta Mare Muceniță Ecaterina*
- **Vineri:** 27 noiembrie / 18:00 – **Paraclisul Maicii Domnului**
- **Sâmbătă:** 28 noiembrie / 18:00 – **Vecernie și Litie**
- **Duminică:** 29 noiembrie / 08:30 – **Utrenia și Sfânta Liturghie**

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

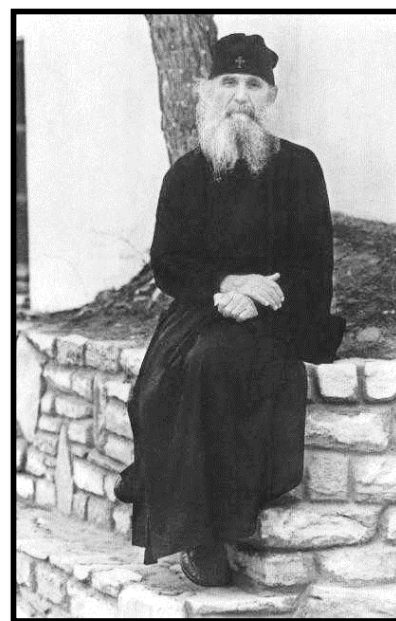
Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Nr. 142 / 22 noiembrie 2015

PĂRINTELE
EFREM FILOTHEITUL

DESPRE DRAGOSTE SI IERTAREA FRAȚILOR

Fiii mei, luptați lupta cea bună!
Rămâneți în dragoste! Dragostea să
fie centrul tuturor mișcărilor

voastre în obște. Egoismul să-l
alungați departe de la cugetul și
gura voastră.

*Cel care va vrea să fie întâi între voi,
să fie tuturor slugă*, spune Domnul.

Și dacă nu devenim ca pruncii întru
nerăutate și simplitate, nu vom intra
în Împărăția Cerurilor.

Când o obște este povățuită de
dragoste, atunci Hristos nevăzut
binecuvintează toate. Bucuria,
pacea, jertfa pentru frați, arde în
pieptul fiecăruia dintre frați, însă
rugăciunea atunci se înmulțește mai
mult, cu cât dragostea în Hristos și
jertfa îmbogățesc sufletele. Atunci
Hristos Se slăvește, iar noi devenim
organe smerite prin care se slăvește
Sfântul Nume al lui Dumnezeu.

Adevărata dragoste nu invidiază
darurile cele bune ale fratelui; nu se
bucură când aude cuvinte care îl
înjosesc sau îl osândesc; nu se
oprește de la a lauda mereu sporirea
fratelui. [...]

Fiii mei iubiți, Îl rog pe Dumnezeu
dragostei să vă întărească întru

dragostea cea dintre voi și să vă dea
acea dragoste care nu viclenește,
care nu pricinuiește sminteli, ci mai
degrabă le risipește prin
înțelepciunea pe care o naște.

Mă rog ca Domnul să vă dăruiască
dragoste curată, care închide gura
celui care o are și nu-i dă voie să se
prăbușească în prăpastia osândirii,
a grăirii-împotrivă, a clevetirii, a
minciunii, a fățarniciei și a altor
nenumărate rele pe care le naște,
prin limbă, lipsa acestei dragoste
curate după Dumnezeu.

*Cel ce are dragoste petrece în
Dumnezeu și Dumnezeu întru el.*

Și aceasta este mărturia că suntem
ai lui Dumnezeu și că Îl iubim pe El,
când avem dragoste curată unii
către alții.

*Oricine urăște pe fratele său este
ucigaș de oameni și întru întuneric*
duhovnicesc petrece și nu știe unde
merge.

Poruncă prețioasă am primit de la
Domnul nostru Iisus Hristos ca *să ne*
iubim unii pe alții, dar și diavolul a
dat celor care se supun lui porunca
de a se urî unii pe alții. Prin urmare
vom păzi porunca Celui ai Cărui
ucenici suntem.

Să ne temem, fiilor, de răceala și de
vrăjmășia cea dintre frați și de
gândurile aduse de ea, care puțin
câte puțin conduc sufletul la ura
demonică. Căci, făcând astfel, ne
supunem vrăjmașului nostru,
diavolul, ca unui domn și ne adunăm
nenumărate rele în sârmanul nostru
suflet. Dragostea este temelia. Este

temelia și acoperământul celui
suflet care o are. Iar un astfel suflet
are sălășluit în el pe Dumnezeu
dragostei și se desfătează în fiecare
clipă în chip luminat.

Pentru alcătuirea și păstrarea vieții
de obște este de neapărată
trebuință dragostea reciprocă, căci
dragostea va fi veriga de aur care îi
va uni pe toți frații într-un trup
unitar, care se va împotrivi
smintelilor pe care pururea le
pricinuiește stăpânul vrăjmășiei și
al urii, diavolul. Dragostea va fi cea
putere nebiruită ce va ține
mădularele adunate într-un trup,
care are cap pe întâistător. Și
această putere va birui, de fiecare
dată când va fi nevoie, pe cealaltă
putere, a răului, cea desăvârșit
potrivnică, care se va sili să smulgă
mădularele din acea unitate.

În cazul unei dragoste căldicele,
puterea potrivnică a diavolului,
potrivit cu variația pe care o va
suferi căldura dragostei, va avea și
trofee pe măsură. Dar care sunt
trofeele puterii potrivnice?
Smintelile în sânul obștii, grăirile-
împotrivă, neascultarea, dorința de
a birui în cuvânt, mândria,
lăudăroșeniile, invidia, ura și în
sfârșit părăsirea chinoviei. [...]

Fiul meu, să alungi gândurile cele
rele pe care ți le aduce diavolul,
împingându-te spre învoire. Mai
ales pe cele de ură asupra fratelui să
nu le primești nicidecum, fiindcă au
ca scop să-ți răpească cea mai mare

dintre virtuți, dragostea. Și dacă vor
izbuti aceasta, au câștigat în
întregime sufletul tău. Și atunci când
vom pierde dragostea, pe
Dumnezeu Îl vom pierde, fiindcă
Dumnezeu este Dragoste și cel ce
petrece în dragoste întru Dumnezeu
rămâne și Dumnezeu întru el. Ce
altceva ne mai rămâne pentru
dobândirea mântuirii? Căci așa cum
spune Apostolul Ioan: *Oricine urăște*
pe fratele său este ucigaș de oameni,
Iar cel ce urăște pe fratele său este în
întuneric și umblă în întuneric și nu
știe încotro se duce, pentru că
întunericul a orbit ochii lui.

Fiul meu, să nu primești deloc
gândurile de ură împotriva fratelui,
ci alungă-le îndată și rostește
Rugăciunea lui Iisus sau spune
satanei:

Cu cât tu, diavole, îmi vei aduce
gânduri de ură împotriva fratelui, cu
atât eu îi voi iubi pe frații mei, fiindcă
am poruncă de la Hristos al meu. Și
nu numai că îi voi iubi, ci mă voi și
jertfi pentru ei, așa cum și Hristos S-
a jertfit pentru mine, ticălosul.

Și îndată să îmbrățișezi lucrurile
pentru care îți aduce ură și să spui:
Ia vezi, diavole pizmătăreț, cât de
mult îi iubesc! Voi muri pentru ei.
Făcând astfel, și Dumnezeu văzând
buna ta intenție și felul în care
înfrunți ispita, pentru a-l birui pe
diavol, îndată va veni în ajutorul tău
și te va izbăvi.

Sursa: Arhimandrit Efrem Filotheitul,
Povețe părintești, Ed. Evanghelismos, 2015

DIALOGURI DUHOVNICEȘTI

SE POATE TRĂI ORIUNDE SE FACE UN FOC ȘI SE POT SCHIMBA DOUĂ VORBE

*„Părinte Ioan Florin, sunt o cititoare
a blogului dumneavoastră. De la un
timp e singurul loc unde sufletul meu
găsește liniște și alinare.*

*Vă rog pe sfinția voastră, azi, nu știu
de ce tocmai azi, să-mi trimiteți
câteva rânduri duhovnicești pe care
să mă pot sprijini, care să mă ajute să
merg mai departe.*

*Plouă la mine, Părinte. E toamnă
răcoroasă. Pe vremea asta e greu să-
ți menții echilibrul, umezeala îți
înmoaie genunchii și parcă tot
noroiul lumii te-așteaptă ca să cazi.
Măcar pentru a vă ura sănătate și tot
mă bucur că am îndrăznit să vă scriu,
dar și pentru asta vă rog să mă
ierțați.*

Valentina”

Dragă Valentina, mulțumesc că mi-ai
scris. Când oamenii își scriu, nu se
știe uneori cine are mai multă
nevoie de un semn: cel care scrie sau
cel care primește mesajul. Însă
noroiul lumii, cum îi spui, e pe toate
ghetele.

Dar știi cum e cu noroiul? Eu am fost
preot de țară, ani la rând, prin niște
sate pierdute pe dealuri, cu ulițele
desfunde și cufunde în întuneric